

Голова

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

Ти голову свою складеш на ешафоті,
І дзвони загудуть, і лезо заблищить,
І крикнуть мускули, і вибухне в скорботі
Страшний бенкет металу й крові вмить.

І сонце пурпурне над заходом сірчаним.
Що вогневим рубіном дивно виграє,
Вдивлятиметься поглядом своїм останнім,
Чи вмерло сміливо ясне чоло твоє.

І там, де зло повзло змією потайною,
Юрба зупиниться перед лицем твоїм
І колихатиме скорботною рукою
Твою труну, мов мати, в горі мовчазнім.

І затаївши, наче квітку чорну,
Достиглої отрути блискавичний шал,
Всі збережуть про тебе пам'ять непоборну,
Що мозок просякає, мов дзвінкий кинджал.

Ти голову свою складеш на ешафоті,
І дзвони загудуть, і лезо заблищить,
І крикнуть мускули, і вибухне в скорботі
Страшний бенкет металу й крові вмить.

Джерело: Державне видавництво художньої літератури, Київ, 1946.

Переклад: Микола Терещенко